

Resum del Debat sobre sexualitat d'un grup 21 d'abril de 2007)

Relatora Marta Carrera:

Es comença exposant que reprenem un debat que ve de lluny: la nostra sexualitat com a dones feministes. Sembla que ara el debat sobre la sexualitat està en espais fora del feminisme: la universitat per exemple, les institucions...

En un moment donat, dins de l'àmbit feminista lesbià aquest debat va crear molts enfrontaments i és possible que aquests (pornografia, prostitució...) contribuïssin que no es parlés del tema.

Hi ha una certa relació entre identitat i pràctica sexual, però poden no coincidir i fins i tot es pot canviar d'identitat sexual. "Dona" és una identitat, "feminista" n'és un altra, "lesbiana", "heterosexual" en són altres.

"L'amor entre les dones englobaria tot tipus de relació, no únicament les relacions sexuals" va deixar dit Gretel Amman.

Igual que hi ha dones feministes que no s'identifiquen com a tals feministes, hi ha dones lesbianes que no s'atreveixen a identificar-se com a lesbianes, perquè no estan segures de si seguiran sempre enamorades de dones o bé s'enamoraran d'un home, etc. Per altra banda, la percepció íntima d'aquesta manca d'identificació s'acompanya d'un sentiment que una ha estat la mateixa tot el temps, no ha percebut interiorment cap canvi fonamental.

El debat als anys 70 va començar amb el problema del dret al propi cos. Actualment és necessari recuperar aquest debat i altres perquè, per exemple, si bé s'ha "normalitzat" el tractament de l'avortament no es té en compte com a un dret al propi cos. El canvi "formal" i de tractament als mitjans de comunicació de la sexualitat és més notable en els darrers 10 anys i es veu fins i tot en els programes de "salsa rosa".

Cal recordar que, en un principi, les feministes varen anar per davant dels gais, ja que varen ser, per exemple, les que varen muntar els primers 28 de juny. Després hi ha hagut una "evolució" en la qual s'ha perdut parlar del plaer, la llibertat i els desitjos. No tothom està d'acord que els temes que es discutien abans sobre sexualitat s'hagin "normalitzat" però el plaer, els desitjos... no surten en les discussions. Els tòpics que surten per la tele com ara la gelosia... i altres no aporten gaire cosa.

El moviment feminista ha ajudat a alguna dona a omplir buits de la personalitat que li han obert nous espais i l'han ajudat a crear una identitat feminista, ni heterosexual ni lesbiana.

Avui dia igual que als anys 70, moltes dones estan començant a construir-se elles mateixes. Hem aconseguit coses (des del feminisme), però la impregnació del feminisme en la gent jove, la possibilitat d'atrevir-se a construir desitjos que no siguin "normals" encara és difícil. No veiem actualment les joves com si haguessin rebut clarament totes les coses en què hem avançat les feministes.

El moviment feminista va ser per a alguna dona un lloc on parlar de la nostra subjectivitat, parlar de nosaltres mateixes. A nivell social s'han aconseguit moltes coses, però el feminisme no ha arribat al profund i encara ens queda molt per parlar del nostres sentiments, desitjos i de la nostra llibertat.

L'experiència personal després d'un divorci i diverses experiències sexuals de tots tipus pot conduir a una evolució en la qual al final es rebutgi una identitat lesbiana no feminista que òbviament existeix, segons aquesta experiència és necessari comunicar a les altres que l'identitat sexual pot canviar i ser fluïda.....

Es proposa parlar de sexualitat oblidant-nos dels homes no fent referència a la sexualitat respecte a ells, sinó parlar dels nostres desitjos.

També la posició de no voler "problemes" i buscar una sexualitat "tranquil·la" pot conduir a una manca d'alguna cosa...que es considera un factor negatiu alguns cops.

Es parla que no hem estat educadores de les que vénen al darrera i es fa referència que, per exemple, el fet d'abandonar els "centres de planning" ens ha fet mal en aquest sentit, ja que era un espai de dones per parlar de sexualitat.

De tota manera, sembla que hi ha més llibertat que abans per manifestar-se lesbiana entre lesbianes joves, sembla que la seva identitat ara no és fruit d'una opressió sinó de la força de la joventut i amb un cert orgull.

És important la idea de llibertat i també la de fluïdesa entre les identifications sexuals.

Hi ha realitats de las quals no es parla com la masturbació, per exemple. No es parla de l'autoerotisme. Es recorden les tres "A" que ens ajuden quan parlem de sexualitat: Autoconeixement, Autoerotisme i Autoestima.

En resum, preocupen més les dones joves no lesbianes que les lesbianes en aquest tema de la sexualitat.

En passar els anys, per a algunes, l'acceptació del propi cos és un tema molt important. El cos alguns cops no ens agrada en el sentit que no som el que volíem ser ni som el que érem.

Es torna a parlar que més que de sexualitat hauríem de parlar de desitjos. La sexualitat en aquest sentit pot ser la pedra angular...

La sexualitat tradicionalment s'ha vinculat i es vincula a la reproducció, però també a la "cultura", està més aquí (senyalant el crani i el cervell) del que sembla. El treballar la sexualitat com a cultura relativitza prejudicis. I potser en relació amb l'anterior ve l'última proposta que un altre aspecte de la sexualitat és el seu significat enfront del patriarcat que ens pot donar pistes de com ha anat canviant i què hem de fer.